

τῶν παρατηρήσεων τοῦ Φαινοῦ ὁ περιώνυμος Μέτων ὁ Ἀθηναῖος ὠφελθεὶς συνέταξε τὸν ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθέντα *Μετώγειον* κύκλον ἢ *ἐννεακαυδεκαετηρίδα*.

Τὸ παρατηρητικὸν τῶν ἀρχαίων δὲν κατέλιπεν ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. Ἐντεῦθεν εἰς πᾶσαν χώραν καὶ εἰς πᾶν χωρίον οἱ ποιμένες καὶ οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ναῦται εἶνε ἔμπειροι τῶν σημείων τοῦ καιροῦ. Ἐνταῦθα, ἐν Ζακύνθῳ, ὡς προγνωστικὸν σημεῖον Ν. Α. ἀνέμου ἔχουσι τὰ ἐπιζυγόμενα νέφη ἐπὶ τοῦ Σκοποῦ, κορυφῆς Ν. Α. τῆς πόλεως βουνοῦ, ὃν οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουσαν Ἐλατον. Διὰ τοῦτο ὅταν βλέπωσι τὸν Σκοπὸν ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένον λέγουσιν·

Ὁ Σκοπὸς καπελωμένος,
μὲ Σιρόν' εἶνε πιασμένος.

Καὶ τῷ ὄντι, ὅταν ὁ Σκοπὸς ἔχη νέφη, προμηνύει ἄνεμον καὶ βροχὴν ἢ αὐθιμερὸν ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Ὅταν πνέῃ ὁ Λίψ (Γαρμπῆς), φέρει βροχὰς διακεκομμένας, διὸ καὶ λέγουσιν ἐνταῦθα·

ἀγαπάω τὸν Γαρμπῆ,
γιατὶ βρέχει καὶ κρατεῖ.

Ἄλλαχού ὅταν μετὰ ἀστραπᾶς καὶ βροντᾶς δὲν πνέῃ ὁ βορρᾶς, ἔρχεται καθαρὸς νότος, διὸ καὶ λέγουσι

ἄστραψε κ' ἐβρόντησε
καὶ δὲν ἐδόρησε,
καθάριος νότος.

Διὰ τί λέγεται ἐν Τρικάλαις τῆς Θεσσαλίας,

ἂν βρέξ' ἢ Ἐπαπαντῆ
σαράντα ἡμέραις δὲν κρατεῖ,

ἄγνωσθῆμεν.

Ὅτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐν γένει εἶναι παρατηρητικὸς τῶν σημείων τοῦ καιροῦ, καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς κοινοτάτης παροιμίας

Ἡ ἡμέρα ἢ καλὴ
φαίνειτ' ἀπὸ τὸ πρωῖ.

Περὶ πολλῶν ἄλλων προγνωστικῶν σημείων ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἡσιόδου παρατηρηθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοφράστου ἐν τῷ περὶ *Ἀέριων* καὶ ἐν τῷ περὶ *σημείων ὑδάτων* καὶ *πνευμάτων* καὶ *χειμῶνων* καὶ *εὐδιῶν* ἀναγραφόμενων καὶ τὴν σήμερον ἔτι παρατηρουμένων καὶ ἰσχυόντων ἴσως θὰ διαλάβωμεν ἄλλοτε.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 18 Ἀπριλίου 1886.

ΚΑΝΕΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ.

Κατὰ τὸ τελευταῖον μηνιαῖον δελτίον τῆς δημοτικῆς ἀπογραφῆς τῶν Παρισίων, αἱ γεννήσεις ἐν τοῖς μῆμασι τῆς μεγαλοπόλεως, ἐν οἷς οἰκοῦσι πτωχοί, εἶναι πενταπλάσια περίπου τῶν ἐν τοῖς μῆμασι τοῖς οἰκουμένοις ὑπὸ πλουσίων.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΕΙΑ

Ἐν τινι γερμανικῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεῖθη ἡ ἐπομένη διήγησις περὶ τῆς ἀφορμῆς, ἣτις παρώρμησε τὸν Βίσμαρκ νὰ προβῇ εἰς κατάργησιν τῶν χαρτοπαικτεῖων ἐν Πρωσσίᾳ.

Ἐν ἔτει 1865, λέγει, εὐρίσκοντο ἐν τοῖς λουτροῖς τοῦ Βάδεν πλείστοι ἐπιφανεῖς εὐπατρίδαι καὶ πολιτευταὶ καὶ διπλωμάται, ὧν ἡ παρούσα προσεικλύετο καὶ ἄλλο μέγα πλῆθος ξένων. Αἱ αἰθούσαι τοῦ χαρτοπαϊγνίου ἦσαν πάντοτε μεστὰι κόσμου, πλὴν δὲ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαικτῶν προσήρχοντο ἕκαστε καὶ πολλοὶ ἄλλοι, εἴτε ὅπως παιζῶσι καὶ αὐτοί, εἴτε πρὸς θέαν τῶν παιζόντων. Ἐν τούτοις διακρίνεται ἀνὴρ τις μεγαλόσωμος καὶ βαρὺς τὸ ἦθος, φορῶν στενὸν μανδύον φαιοῦ χρώματος καὶ πῖλον μαλακὸν πλατύγυρον. Ἦτο οὗτος ὁ Βίσμαρκ, πρόεδρος τότε τοῦ πρωσικοῦ ὑπουργείου. Πολλὰκις ἐπλησίαζε καὶ ὁ Βίσμαρκ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ χαρτοπαϊγνίου, καί, ὡς προδήλως ἐφαίνετο, ὅπως διασκεδάζῃ τὴν κατέχουσαν αὐτὸν ἀνίαν, ἔθετε πέντε εἰκοσάφραγκα ἐπὶ ἐνὸς παιγνιοχάρτου· ἀλλ' οὐδόλως μεριμνῶν περὶ τῆς τύχης αὐτῶν, ἐξηκολούθει ἀταράχως τὸν περίπατόν του ἐν τῇ αἰθούσῃ, καὶ ἐπανήρχετο μετὰ τινα λεπτὰ ἵνα ἴδῃ ἂν ἐκέρδησε ἢ ἔχασε· ἂν εἶχε χάσῃ, ἔθετεν ἄλλα πέντε εἰκοσάφραγκα, οὐδέποτε ὅμως ἐπανελάμβανε τρεῖς τὸ παιγνίδιον.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἦλθεν εἰς τὸ χαρτοπαικτεῖον νέος τις εὐπατρίδης ἐκ τῆς Βορείου Γερμανίας μετὰ τῆς νεαρᾶς καὶ περικαλλεστάτης συζύγου του, ἣν πρό ὀλίγου χρόνου εἶχε νυμφευθῆ. Οὗτος μετέσχε τοῦ παιγνιδίου μετὰ τηλικαύτης τόλμης ὥστε διήγειρε τὴν γενικὴν περιέργειαν. Κατ' ἀρχὰς ἡ τύχη ἐφάνη εὐνοῦς πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐτρέπη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔχασε μέγала ποσά· ὅσον ὅμως πλείοτερον ἔχανε, τόσον ἠύξανε καὶ τὸ ἐπίθεμα. Εἰς μάτην προσεπάθει νὰ ἀποτρέψῃ αὐτὸν ἡ σύζυγός του. Ἐκεῖνος ἔμενεν ἀκαμπτος καὶ ἐξηκολούθει μακρινῶς τὸ παιγνίδιον. Ἡ σύζυγός του ἰκέτευεν αὐτόν, προσεπάθει νὰ τὸν σύρῃ ἐκτός τῆς καταχθονίου αἰθούσης, τὸ δὲ ὄχρον πρόσωπόν της ἐμαρτύρει τὴν αὐξοῦσαν ἀγωνίαν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἀναισθητῶν πρὸς τὴν ὀδύνην τῆς συζύγου του, οὐδὲ κἂν πρὸς στιγμὴν ἀπέσπα τὸ ἀπληστον βλέμμα του ἀπὸ τῶν παιγνιοχάρτων. Ἐχασε καὶ πάλιν ἔχασε, μέχρις ὅτου μετ' ἀπώλειαν ὑπερόγκου ποσοῦ, ἀνηρέυνθησε τυρετωδῶς τὰ θυλάκιά του καὶ συναγαγὼν ὅσα τῷ ὑπελείποντο χρήματα—καὶ ἀνήρχοντο ταῦτα εἰς πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν—ἔθεσε πάντα ἐπίθεμα ἐφ' ἐνὸς παιγνιοχάρτου. Τὸ μέτωπον αὐτοῦ περιερέετο ὑπὸ ἰδρώτος, αἱ δὲ χεῖρες ἔτρεμον· ἡ περιέργεια τῶν παρισταμένων ἐκορυφώθη, προ-